

Dorknoperijen

U hebt vast wel eens gehoord van mijnheer en mevrouw Dorknoper. Beide zijn werkzaam bij de overheid en gespecialiseerd in muggenziften, mierenneuken, spijkers op laag water zoeken en gelijksoortige werkzaamheden. Ze hoeven bij hun werk niet na te denken en alleen maar de letter van de wet te volgen, want 'tucht moet er zijn bootsman'. Dit is een Nederlandse variant op een bekend Duits gezegde dat niet zo prettig klinkt. Dat een wet ook nog een geest heeft? Daar maken zij zich niet druk over. Ze laten dat graag aan anderen over!

Onlangs verscheen in het programma Pauw een 86 jarige Amerikaanse mevrouw, die bij haar kinderen in onze Nederlandse welvaartsstaat verbleef. Dat laatste ging zo maar niet, want als telg van een goed bevriende natie kon ze alleen maar van de geneugten van ons land genieten via een toeristenvisum. Welke Dorknoper verzint zo iets? Ze was door haar dochter en schoonzoon naar hun gezin gehaald, omdat ze niet meer voor zichzelf kon zorgen. In de zegenrijke States was ze op zichzelf aangewezen en dat ging verkeerd. En wat doe je dan als liefhebbende dochter en schoonzoon? Je haalt dan moeder in huis, verzorgt haar en ze knapt weer op. Ze is ons gulle Hollanders niet tot last, want ze heeft een eigen pensioen uit de US en ook een eigen ziekteverzekering. Het visum loopt af en de lieve kinderen vragen verlenging van dat papier aan, want moeder kan echt niet voor zichzelf zorgen, zeker niet in New York, waar ze niemand heeft die voor haar kan zorgen. De beleefde vraag wordt op strikt ambtelijke gronden afgewezen en het lieve mens moet dan en dan in mei 'weg wezen' uit onze bevriende natie. Haar lieverdjes pikken dat natuurlijk niet en gaan tegen dit verdict in beroep. Ze hopen dat het bevoegd gezag over zijn hart zal strijken en de 86 jarige bij haar kinderen laat blijven. Ieder weldenkend mens hoopt dat natuurlijk, want wie haalt het in het hoofd een hoogbejaarde dame terug de steenwoestijn van New York in te sturen? Het antwoord is simpel: employé Dorknoper, hoogst persoonlijk.

Laten we de schoonmoeder van de bekende rapper Lange Frans eens onder de loep nemen. Lange Frans is een getrouwde rapper en heeft kinderen. Het woord rapper kunt u op z'n Nederlands uitspreken, want dat is iemand die heel rap eentonig op rijm probeert te zingen onder het vertonen van allerlei meer of minder spastische bewegingen. Omdat Lange Frans en zijn echtgenote overdag 'drukke bezigheden buitenshuis hebben' en de kinderopvang niet zo erg goedkoop is, komt het goed uit dat schoonmama op de kinderen wil passen. Ze heeft alle tijd, want ze zit in de bijstand, is al op wat gevorderde leeftijd en maakt daardoor weinig kans op de arbeidsmarkt. En welke oma past er tegenwoordig niet graag op de kleintjes of doet wat vrijwilligerswerk doen omdat Mark en Diederik dat van haar verwachten. Zoals bekend is het in de bijstand geen vetpot en dus prikt oma tijdens het oppassen graag een vorkje met haar nazaten mee. En soms geeft haar lange schoonzoon haar een plastic tas vol met boodschappen mee, zodat ze niet naar de voedselbank hoeft. En als ze na het oppassen en vorkjes prikken nog tijd over heeft helpt ze in het buurthuis ook nog de toiletputten en urinoirs reinigen. Maar ja, oma' tje, oma' tje was een beetje dom en zei dat niet tegen 'grote broer' en toen die daar lont van kreeg, zei hij 'kip ik heb je'. In de bijstand mag je niet zo maar een ander helpen. Dat had je eerst aan mij moeten vragen. En die vorkjes mee prikken en af en toe Lange Frans een plastic zak met etenswaren lichter maken, zie ik als inkomen en daar heb je geen recht op. Je bent nu eenmaal arm en dat zul je blijven. Daarom vorder ik dat geld van je terug, hoewel ik je dat nooit heb gegeven, en geef je ook nog een boete en dat kost je samen € 34.000,- binnen, laten we zeggen, vier maanden te betalen. Nederland op stelten, Lange Frans 'stak onmiddellijk zijn nek uit voor zijn schoonmoeder', allerlei weldenkende mensen zegden hun zegje en schoonmama werd voor de strop gespaard. Zij ging vrij uit dankzij de participatiemaatschappij. Dit ongetwijfeld tot groot verdriet van de Dorknopertjes. Absoluut dieptepunt in 'The never ending story of Dorknoperij' is dat van de 'vrouw die dood moest zijn'. Dat waren de verwachtingen, maar ze krabbelde er weer bovenop. Toen er voor haar hulp voor de volle 24 uur werd gevraagd, kon dat niet, want ze had eigenlijk dood moeten zijn en ook nog eens twee maanden te laat was met de aanvraag, zodat ze van het bekende 'kastje naar even bekende muur' werd gestuurd, want de Dorknopers waren niet te vermurwen. En denkt u er ook om als u de leeftijd

van 85 jaar passeert. Vraag dan alvast een traplift aan, want stel dat u de gezegende leeftijd van 90 jaar of ouder bereikt en u hebt dan echt een dergelijk hijstoestel nodig, maakt u grote kans dat Nul op het rekest te krijgen, want u kunt weten dat u op die leeftijd niet meer zelfstandig kunt weten en de maatschappij dan niet kunt opzadelen een traplift voor u te betalen.

Nederland welvaartsland, dat mogen we best zeggen en schrijven, maar de werkelijkheid is vaak anders, want de Dorknopers laten zich zo maar niet verdrijven. ‘Ordnung muss sein’ en dat zullen u, ik en alle andere bevolkers van Nederland weten.

Augustinus